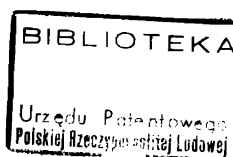

23 stycznia 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

D06f 45/00

Nr 15094.

Kl. 8 d 12.

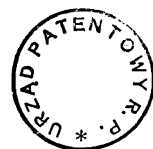
Lovell Manufacturing Co.
(Erie, Pennsylvania, Stany Zjednoczone Ameryki).

Wyżymaczka.

Zgłoszono 11 grudnia 1930 r.

Udzielono 23 listopada 1931 r.

Pierwszeństwo: 31 maja 1930 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy ma na celu udoskonalenie konstrukcji blaszanych ram wyżymaczek. Takie ramy są zwykle wyposażone w stojaki boczne, w których są osadzone łożyska wałków, przyczem, w razie wykonania stojaków z blachy, stojaki te mogą posiadać postać graniastostupów, czyli posiadać w przekroju kształt korytek o zagiętych ku wnętrzu bocznych ściankach, których krawędzie tworzą pionową szczelinę, gdzie osadza się osie wałków wyżymaczki. Ramy wyżymaczek są zwykle wyposażone w płyty ochronne, których zadaniem jest kierowanie wody spływającej z wałków tak, aby uchronić przed nią łożyska, oraz zapewnić powrót wody do balji. Te płyty ochronne przymocowywano

do stojaków bocznych w ten sposób, że płyty wyposażono w ucha, wstawiane we wnętrzu stojaków przez pionowe szczeliny, przyczem skierowane ku wnętrzu końce uch były odginane nazewnątrz tak, aby dotykały od wewnątrz ścianek stojaków. Przy takiej budowie każda z płyt ochronnych może być przesuwana po stojaku i aczkolwiek okoliczność ta może nieco ułatwiać montowanie wyżymaczki, często zdarza się, że płyta ochronna zostaje posunięta do góry tak, iż styka się z wałkiem wyżymaczki, co jest niepożądane z tego względu, że płytka ta może uszkodzić wałek wyżymaczki. Ucha płytki, wystające ku wnętrzu, tworzą również przeszkody przy wewnętrznych krawędziach szczeliny

stojaka. Zgodnie z wynalazkiem płyta ochronna jest umocowana sztywno tak, iż nie może przesuwać się na ramie wyżymaczki, dzięki czemu zapobiega się wszelkiemu przypadkowemu przysuwaniu się płyty ochronnej, przyczem osiąga się tę zaletę, że krawędzie szczeliny posiadają gładkie powierzchnie wewnętrzne. Inne cechy i szczegóły wynalazku są ujawnione w zamieszczonym poniżej opisie oraz w zastrzeżeniach patentowych.

Najdogodniejsza postać wykonania wynalazku jest uwidoczniiona na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z przodu wyżymaczki, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii 2 — 2 na fig. 1, fig. 3 — widok ścianki stojaka bocznego od wewnątrz, fig. 4 — widok płyty ochronnej w perspektywie, fig. 5 — płaski kawałek blachy, z którego wykonywa się płytę ochronną, fig. 6 — przekrój wzdłuż linii 6 — 6 na fig. 5, fig. 7 przekrój wzdłuż linii 7 — 7 na fig. 4, a fig. 8 — widok ścianki stojaka od wewnątrz z umocowaną na niej płytą ochronną.

Cyfra 1 oznacza podstawę ramy wyżymaczki, 2 — stojaki boczne, 3 — poprzeczkę górną, a 4 i 5 — wałki wyżymaczki. Stojaki boczne są wykonane z blachy metalowej i posiadają w przekroju kształt korytek, których ścianki boczne posiadają zagięte ku wewnątrz brzegi 2a, tworzące szczelinę pionową 6, w której są wstawione osie 7 wałków wyżymaczki. W stojakach bocznych są umieszczone łożyska 8, w których są osadzone osie wałków wyżymaczki. Płyta ochronna 9 posiada odchylającą kierunek odpływu wody ściankę boczną 9a dookoła jej boków i dolnej części. Płyta ochronna jest wyposażona w pionowy wykrój szczelinowy 9b, dopasowany swym kształtem do szczeliny 6, z którą może się pokrywać. Płyta posiada płaską część 9c (fig. 5). Krawędzie brzegów 2a

ścianki stojaka są zaopatrzone we wcięcia 10 i 11, płyta zaś ochronna posiada wystające nazewnątrz ucha 12 i 13, umieszczone przy krawędziach wykroju 9b. Ucha te są dopasowane kształtem do wcięć 12 i 13, i mogą być wsuwane przez nie wewnątrz stojaka. Po przesunięciu tych uch wewnątrz stojaków przez wcięcia 10 i 11 ucha te zostają zagięte w miejscu 14 i dociśnięte od wewnątrz do brzegów 2a ścianki stojaka, przez co zamocowują sztywno płytkę ochronną w jej położeniu. Ponieważ ucha są przesunięte pomiędzy występami, znajdującymi się pomiędzy wcięciami 12 i 13, to występy te uniemożliwiają wszelkie przesuwanie się płyty ochronnej na stojaku, a zagięte ucha zapobiegają odłączeniu się płyty od stojaka bocznego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wyżymaczka znamienna tem, że posiada stojaki boczne, mające w przekroju kształt korytek z bocznymi ściankami, których brzegi są zagięte ku wnętrzu, i ograniczają szczelinę, gdzie mieszczą się osie wałków wyżymaczki, przyczem krawędzie brzegów ścianki stojaka są zaopatrzone we wcięcia, w które są wstawiane ucha płyt ochronnych, przymocowywanych do stojaków zapomocą tych uch przez zaginanie oraz dociskanie ich od wewnątrz do ścianki stojaka.

2. Wyżymaczka według zastrz. 1, znamienna tem, że wcięcia są umieszczone na krawędziach szczeliny, przyczem powierzchnie boczne uch płyty ochronnej przylegają do krawędzi szczeliny stojaka.

Lovell Manufacturing Co.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

